

El Gironès

ANY I

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

NUM. 32

Redacció i Administració:
PLAÇA INDEPENDENCIA, 16. — Ent.

Dissapte 26 d' Agost de 1916

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Trimestre 1'50 ptes.
Número solt 0'10 "

GIRONA MENYSPREUADA

El repòs de la ciutat ha sigut contorbat pels que no la estimen ni la comprenen. — Tota la urb s'és redreçada per a defensar civicament els seus furs i els seus drets. — L'Ajuntament, genuina representació de la ciutat, s'ha encarregat d'obtenir una reparació justa i honrosa per al bon nom dels gironins. — Irrefutable Memorial d'Agravis. — La nostra mes enèrgica protesta per als fets i mes ferma adhesió a la de tota la ciutat.

Dels llavis de tots els Gironins n'han eixit aquets dies clams d'enèrgica protesta. Tota la ciutat, amb unanimitat mai vista, s'ha sentit comoguda i, virilment amb gest airat i serè alhora, ha aixecat el braç per a blasmar dels qui han vingut a pertorbar la exemplar tranquil·litat de la nostra vida ciutadana.

Al clam de la ciutat ofesa hi ajuntem avui nostra veu, ferma i decidida, per a protestar, amb tanta energia com el qui més, dels fets del dissapte i de tots els que amb anterioritat havien constituït un estigma denigrant pels qui els cometien.

No ressenyarem els fets per esser suficientment coneguts, ja que la premsa diària, de dins i de fóra, s'ha encarregat d'informar extensament al públic.

Feia dies que tot el veïnat estava justament indignat per la continuada vida de llibertinatge i xabacaneríes comeses per aquells qui per la seva carrera i professió militar, devien tenir — com diu nostre Ajuntament en el document que més avall reproduïm — una major severitat en el juí de llurs actes.

El disgust estava latent. Els actes provocatius sovintejava. Les autoritats competents, les úniques qui podien acabar amb els actes ominosos i assegurar que no's repetirien més, estaven enterades de la seva existencia i si no ho sabien, obligació tenien de sapiguer que l'indignació d'una població culte i morigerada creixia per moments.

No obstant, arribà el dissapte i a pesar de que algunes guspies feien temer que el foc de l'indignació abrandaria el cor dels bons ciutadans cap mesura fou presa per a evitar el conflicte que després esclatà, a pesar d'haver sigut demanada. I el poble confiant amb el seu seny i la seva raó, i que qui devia domenyaria als perturbadors, anava a entregar-se a l'expansió d'una de les nostres típiques festes de carrer, quan vingué la colisió sagnant perquè els perturbadors de nostre vida ciutadana premeditadament havien armat el seu braç i s'havien fet escortar de guardia pretoriana.

Llavors se produïren els successos que tots planyem i contra els culpables dels quals tot el poble formula la més ferma protesta. I per damunt dels fets en sí, vergonyosos i mereixedors del més sever càstic, hi ha passat una realitat aclaparadora. Aquesta ha sigut el constatar que, per un malentès esperit de companyerisme, alguns quefes i oficials que no podiem mai suposar-los al nivell moral dels qui havien merescut la reprovació de

tots els gironins, se solidaritzaren amb ells en els moments de la colisió o després no reprovant uns actes tan vergonyosos.

I en la constatació d'això hi veiem nosaltres més gravetat que la dels mateixos fets del dissapte a la nit. I aquesta gravetat es la que volem palesar, desfent, al ensems, una calúmnia que's preté llençar contra el poble de Girona.

Encegadament, o amb malícia, se volen presentar els successos del dissapte i els seus antecedents com fruits d'un divorci entre l'exercit i el poble, com un odi que la ciutat sentís envers els militars. I això és una mentida i una calúmnia de les que volen aprofitar-s'en els culpables per a esquivar responsabilitats.

El poble de Girona estima a l'exercit i bona prova ne són l'afecte que sempre li ha tingut i les atencions del seu veïnat envers tants de quefes i oficials digníssims com la guarnició ha tingut. Això ho saben tots els qui han viscut a Girona, això ho esperimentaven molts dels que se significaven o s'han significat posteriorment, com a solidaritzats amb els joves llibertins. I per això l'extranyesa de tota la ciutat ha sigut gran i la indignació s'ha estés contra tots els que indiquem.

Reflexionin, serenament, els al·ludits, i veuràn com l'única actitud correcta i decorosa era d'esser els primers de protestar de la conducta llibertina i provocativa d'alguns dels seus companys i fent ús de la disciplina que tant invoquen i que és la que més relleu dona a l'exercit, obligar-los a variar de conducta o no consentir-los dins de la colectivitat, per constituir per a ella, una nota discordant.

No obstant no capiren l'observar tan digna actitud i encare que semblí impossible, en lloc de desagráviar al poble ofés, contribuïren a ofendre-lo, escament al poble indefens quan repel·lia actituds de violència o defensant, després, els qui de cap manera poden esser defensats, perquè no més son dignes de reprovació i càstic.

D'aquest equivocat esperit de còs, d'aquest encegament o de aquesta malícia, podien prevenir-ne altres successos més lamentables, a no esser que el caràcter pacífic de nostra ciutat, i la paciència de la nostra gent i més que res, la confiança en nostra autoritat popular, va deturar-ho.

Després d'aquestes consideracions, reproduïm a continuació, l'exposició que el nostre Ajuntament ha adreçat a les autoritats més altes de l'Estat, document

que ha sigut encertadament qualificat de memorial d'agravis i que contitueix un veritable document historic, amb el contingut del qual ens adherim absolutament:

Ilmo. Sr.—Los lamentables sucesos ocurridos en la noche del 19 del corriente que tan honda indignación han producido en el vecindario y que tan profundamente han venido a alterar la tranquilidad de la vida ciudadana por elementos que en todas ocasiones debieron ser garantía del orden más absoluto, ponen en el caso al Excmo. Ayuntamiento, respondiendo al sentir general de la población y por sentimientos propios, a protestar de los hechos acaecidos, y obtener por todos los medios la seguridad de que no puedan reproducirse.

Y ello es tanto más de lamentar, cuanto que es tradicional en Gerona una perfecta armonía y convivencia entre el elemento civil y militar, tan solo en muy raras ocasiones perturbada por algún hecho aislado, sofocado en cuanto se inició, y hay que referirse a los hechos que han venido surgiendo desde unos cuantos meses hasta la fecha, para convencerse de que un elemento excepcional perturbador en esta vida de relación armónica se ha producido para explicar actitudes violentas, hechos incorrectos, ademanes provocativos y llegar finalmente a la agresión armada en la forma en que se ha desarrollado en la noche del sábado último.

No puede suponerse *a priori*, que de una manera repentina y olvidando sus tradiciones de hidalguía ciudadana, sea el pueblo de Gerona el que haya trocado su respeto y cortesía para con el elemento militar en una actitud incompatible con la dignidad de una ciudad que tan alto puso su nombre en defensa de la Patria; y menos al conocer los hechos anormales en la forma ocurrida y como se han venido desarrollando.

Tuvieron sus primeras manifestaciones en ciertos hechos ocurridos en diversiones públicas, siempre celebradas con tranquilidad absoluta y que fueron perturbadas en distintas ocasiones por actitudes incorrectas de oficiales del Ejército, hechos tan ciertos y verídicos que motivaron satisfacciones por parte de los Jefes superiores, dadas a la Alcaldía como la más genuina representación de la ciudad, que con tales actos se sentía molestanda y ofendida.

Siguieron ciertos incidentes que mantuvieron latente un estado de tensión

entre dichos elementos perturbadores y los ciudadanos de Gerona. Bien recientemente y con la incorporación de nuevos oficiales en esta guarnición, empezaron una serie de escandalosos actos de libertinaje cometidos a horas distintas y en lugares diversos, de los que fueron protagonistas varios de estos elementos recién ingresados y algún otro de los que con anterioridad habían sido causa de perturbaciones cuyos actos obligaron también a que interviniera la autoridad militar.

No es del caso exponer detalladamente cuales fueron estos hechos por ser de todos conocidos e impropios de referir en el seno de una Corporación que tenga en estima su dignidad, pero si hemos de afirmar rotundamente que son de tal índole que debieron haber merecido castigo severísimo de los propios compañeros de los que los realizaron, por ser indignos no ya tan solo de quien por su carrera y profesión militar, debe tener una mayor severidad en el juicio de sus actos, sino también de quien se precie de estar en posesión de un recto juicio.

Todo ello fué agravando considerablemente esta tensión que se iba produciendo y si a ello se añade el vestir grotesco que al presentarse de paisano han usado algunos elementos que excitando su hilaridad natural creyeron encontrar en ella una provocación, se explican así los primeros choques ocurridos en estos días.

Limitáronse en su principio a frases ofensivas y de pésimo gusto cruzadas entre ambas partes, más tarde bofetadas y trompazos pacientemente soportados por los paisanos y llegamos a los sucesos del sábado que revelan claramente por la forma que se desarrollaron, el número y calidad de los heridos, las armas que exhibieron y dispararon los elementos militares, de alguna de las cuales se incautaron los agentes de la autoridad municipal y hoy están en poder del Juzgado, todo ello demuestra que hubo una preparación evidente por parte de estos elementos perturbadores, que no sospechaba ni remotamente el pueblo de Gerona, al que cogió desprevenido y desarmado en absoluto, ya que no inició agresión alguna, ni pudo repelar lo que se le infirió por no estar preparado con medios adecuados, a la acometida de que fué víctima.

Y es más de lamentar lo sucedido por que si hasta la fecha las cuestiones dirimidas eran con individuos bien señala-

dos y conocidos, en los desarrollados el sábado, perdió este sello individual para generalizarse, ya que junto a los oficiales de referencia estaban sargentos en gran número con el sable desenvainado, asistentes vestidos de paisano y otros militares de diversa graduación, que en distintas formas coadyugaron a la vergonzosa agresión.

La importancia de esto se desprende de la relación de heridos que sigue, tanto por el número, como por la gravedad de algunos de ellos:

RELACIÓN DE HERIDOS

Francisco Despuig, de 18 años, contusión en la nariz, leve.

Ernesto Ramió, de 31 años dos heridas en la región parietal derecha con esquirlas oseas y otra incisa en la mano derecha, graves.

Miguel Puig, de 31 años, dos heridas punzantes en la región infra auricular y otra en la región molar izquierda, leves.

Pedro Salgado, de 28 años, herida cortante en la muñeca derecha, leve.

Luis Vilañau, de 48 años, fractura del fémur izquierdo en su tercio inferior, grave.

Juan Clá, de 46 años, cristal clavado en el ojo izquierdo, pronóstico reservado.

Domingo Atmetlla, de 46 años, dos heridas contusas en la región frontal y pómulo derecho, leve.

Carmelo Ministral, herida incisa en la nariz, leve.

Ante la magnitud de lo sucedido, la gravedad y lo inaudito de los hechos, la forma en que se ha desarrollado que permite sospechar una culpable falta de previsión, y ante el temor justificado de que tales hechos puedan repetirse, manteniendo esta intranquilidad en la vida de la población, el Exmo. Ayuntamiento, recogiendo el sentir general ante los hechos sucedidos y el deseo de contribuir a que se restablezca definitivamente la paz ciudadana en mal hora perturbada, al mismo tiempo que con el propósito de recabar una satisfacción adecuada al agravio referido acuerda:

1.º—Protestar con tanto respeto como energía, de los sucesos ocurridos en la noche del 19 del actual, en las Ramblas y del atropello de que fué víctima el vecindario, cuando pacíficamente se celebraba una fiesta popular en dicho paseo.

2.º—Recabar de las autoridades militares que se obtenga una satisfacción que a juicio del Ayuntamiento sea suficiente, reparación del agravio inferido, sin perjuicio de adoptar otras resoluciones encaminadas al mismo fin.

3.º—Reservarse todos los derechos que las leyes conceden para ejercitar las acciones penales y civiles que al Ayuntamiento puedan competirle en los procedimientos sumariales que se instruyen.

4.º—Reclamar el apoyo de los señores Senadores, Diputados y elementos Corporativos de la ciudad, agradeciendo a los que desde luego lo prestaron ó ofrecieron.

5.º—Presentar en Corporación al señor Gobernador civil estos acuerdos para que sean llevados al Exmo. Sr. Ministro de la Gobernación.

6.º—Trasladarlos también al Excelentísimo Sr. Capitan General de esta Región y al Exmo. Sr. Ministro de la Guerra.

7.º—Sufragar los gastos de curación de los heridos en los sucesos del 19 del corriente.

Casas Consistoriales a veintinueve de Agosto de mil novecientos dieciseis.

El nostre Ajuntament, la representació més genuina del poble, ha parlat d'una manera solemnia i amb paraula plena de la major energia i dignitat.

Nosaltres, com tots els ciutadans, no hem de fer més que prestar nostre

adhesió més decidida a les seves gestions, encoratjant-lo que per la dignitat i el bon nom del nostre poble, reivindicui per complert els furs sagrats de la nostra dignitat menys preuada.

Després del nostre ressentiment contra els culpables devem declarar que sentim confiança. Tenim confiança en la serenitat i energia de nostres autoritats populars. Tenim confiança en l'esperit justicier de l'Excm. Sr. Capità General de Catalunya. Tenim confiança en que tot l'Exèrcit se posarà al costat del poble de Girona, despreciant i avergonyint-se dels qui, afortunadament, en reduït nombre, tan poc honor fan a una de les més nobles institucions d'un país.

Que aviat la pau torni a regnar en els esperits. Que el nostre poble torni ben aviat a veure en tots els militars la representació de la força del poble i la garantia de la independència i honor nacionals; que la representació que l'exèrcit té en nostre ciutat torni a conviure amb el poble, amb aquella íntima penetració que entre ells deu existir, siguent un exemple de ciutadania i bones costums.

Aixís ho esperem i després de la nostre protesta, per a conseguir això son tots els nostres desigs.

El favor oficial en les vinentes eleccions.

«Diario de Gerona» en l'edició del diumenge passat porta els següents comentaris sobre el favor oficial que serà en un tot propici al Sr. Fernández. Trobem tant admirable les paraules del cofrare que nosaltres no sabríem pas que afegir-hi:

«Los directores de la política republicana local no ocultaban ayer su alborozo.

«El favor oficial para las próximas elecciones de Diputado a Cortes por Gerona, ha sido otorgado, al fin, al Sr. Fernández del Pozo, quien gozará de todos los predicamentos i ventajas del candidato encasillado. Tendrá, lo que aplicando el lenguaje diplomático a la política electoral podríamos llamar «el trato del candidato más favorecido».

«Según afirmaban los interesados, ayer se recibió en el Gobierno civil un telegrama de Madrid con orden terminante de que en el período de cuarenta y ocho horas se resuelvan todos los expedientes obrantes en esta dependencia y que afecten al distrito de Gerona; según las indicaciones y la complacencia del representante del Sr. Fernández en esta ciudad.

Así; tal como snena, sin recato ni pudor alguno, se ordena que la justicia se turne a favor; y que la primera autoridad gubernativa de un gobierno monárquico, se ponga a las órdenes de un caciquillo republicano. De esto a trasladar el despacho oficial a la pintoresca y popular botillería «El Datil» donde ejerce su jurisdicción política en representación del Sr. Fernández, el concejal señor Ferrer, no hay más que un paso. ¡Oh la pudicia democrática! ¡Oh la dignidad del poder público!

Ahora lo curiosísimo será ver y oír la propaganda republicana del señor Fernández; compara su puritanismo de candidato republicano de que hizo gala allá por los años de 1910 y 1914, cuando se negaba a subir las escaleras del Gobierno civil para no tener contacto pecaminoso con la representación del régimen monárquico, con los tratos más o menos impúdicos en que anda liado hoy con los vejeterios del caciquismo liberal; poner en parangón aquellos estudiados y deslumbrantes períodos oratorios contra las oligarquías monárquicas, con las zalemas, reverencias i finezas que ahora tendrá para el Gobernador civil de la Mo-

narquia en cuanto ponga los pies en Gerona el ex-fiero revolucionario de antaño.

Aprendan, aprendan los republicanos de antaño.

Aprendan, aprendan los republicanos de buena fe de la austeridad, de la firmeza de ideales, del valor de las convicciones del señor Fernández, del integritismo republicano, que después de haber luchado diecinueve veces en Jaén por la República en descomunales batallas electorales, llega a Gerona, conquista el acta por casualidad y en cuanto huele la seguridad de perderla, dobla vergonzosamente el espinazo ante la Monarquía y se agarra al favor oficial por si puede salvarse del naufragio.»

L'EXEMPLE DE LA MANCOMUNITAT

¿Qui diu que'l govern d'En Romanones no ha fet res d'ençà del seu adveniment al poder? Ha tingut crisi, ha anunciat projectes maravillosos. En Gasset, l'Alba i en Burell estan preparant un país que no'l coneixerem. Ells s'han empecat la cosa, ells s'en fan la propaganda. Espanya se'n va cap a l'apoteosi. Es veritat que Catalunya és una espina, però la constel·lació anti-catalana es pensa haver-ne la entrega. ¿Com podria resistir semblant terra desagradada i descaminada l'empenta victoriosa d'aquests tres genis periodístics encarregats de crear un gran Estat amb les desferres de totes les iniciatives individuals, de totes les invencions de prosperitats, de totes les personalitats actives?

Catalunya es l'espina. Catalunya té un ideal que no es possible ensopir, sobornar, aigualir ni tan solament distreure. Mentre es discuteix si Catalunya és o no una nació, ella esdevé nació cada vegada més pel seu pensament homogeni, per la seva voluntat intensa, per l'esforç continuat i complexe d'auto-creació en tots els ordres de la vida, tasca sense la qual es disol l'esperit de llibertat i els títols llegendaris prescriuen.

Una estadística oferim avui als nostres lectors, que ens apar admirablement explícita, i que, en realitat, no cal pas comentar en aquest article. Es tracta d'una llista de subhastes celebrades per la Mancomunitat del 29 de setembre de 1915 ençà; llista que, per ella sola, es la més greu acusació contra la insignificancia, la vergonyosa miseria de l'acció de l'Estat, contra la inadequació, a l'hora de la prova que passem del gabinet Romanones, tan pastiat i repastat, tan improvisador d'adefessis—cap, per ara de viable en part del-iberadament—i en definitiva continuador, malgrat les seves postures juveniles de vell estucada de la política espanyola decadent, això és, la trama grollera de les grans promeses que no es volen o no es poden complir, i l'absoluta esterilitat en tot ço que significava sus·liament d'ideals, desvetllament d'estímul, renlitziació copiosa de les feines mes urgents, modernització, moralitat.

En aquesta hora que cada poble d'Europa—i els neutrals no menys que els bel·ligerants—llença damunt la taula, amb el surt a l'ànima, els daus de son destí el Govern espanyol es preocupa de semblar «patriòtic» a la manera d'un tal Montero Ríos, «democràtic» per vergonyosa martingala, i arbitrària amb la mateixa gosadia i gairebe el mateix criteri dels darrers temps dels Austries. Mentrestant la Mancomunitat, que per odi i tacanyeria del Govern, per ominós incompliment de promeses, no és gairebé més que un nom; la Mancomunitat sense delegacions, la Mancomunitat sense recursos, ha obrat prodigis donant extraordinaria activitat a les obres públiques,

acreditant una vegada més com és digna de l'amor i l'orgull dels catalans, penetrats amb ella mitjançant la fe cívica més assabentada i més culta que s'hagi produïda en el sol pensinsular. La nostra esperança és en nosaltres mateixos. I no sols la nostra esperança, sinó la garba daurada de les úniques realitats de progrés esdevingudes a Catalunya. Al costat de la Mancomunitat feïnera, inlassable, aquest gran Estat omnipotent de les Espanyes, que infla la boca del ministre estufat com del modest buròcrata, no és més que el gegant de la processó, l'embaumulament supervivent i pintoresc.

Arranjament de la carretera d'Amposta a Vinallop, 29 de setembre de 1915, tipus 16.974'40 ptes.

Concurs per a l'adquisició de 175 metres cúbics de grava amb destinació a la conservació de la carretera de Banyoles a entroncar amb la de l'Estat de Besalú a Roses. 3 novembre de 1915, tipus 1,291'50 ptes.

Concurs per a la adquisició de 280 metres cúbics de grava amb destinació a la conservació del ferm de la carretera de Figueres a Llers i a Terrades, 21 de desembre de 1915, tipus 1,100'50 pesettes.

Pont de Vernet damunt el Segre, en el camí de Baldomà a Artesa de Segre, 27 de desembre de 1915, tipus 11.731'20 pesettes.

Proveïment de grava amb destinació a la conservació del ferm de la carretera de Reus a Vilallonga, amb ramal a Morrell, 28 de desembre de 1915, tipus 12.293'44 ptes.

Proveïment de grava amb destinació a la conservació del ferm de la carretera de Vendrell a Sant Jaume dels Domenys 28 de desembre de 1915, tipus 18.032 pesettes.

Eixamplament de la carretera de Cornellà a Fogàs de Tordera (trajecte segon del tros comprès entre Esplugues i Sarrià, 29 de desembre de 1915, tipus 90.049'17 ptes.

Concurs per a l'adquisició de 250 metres cúbics de grava amb destinació a la conservació del ferm del camí de Sant Miquel de Fluvià a Castelló d'Empúries, 30 de desembre de 1915, tipus 1,137'75 ptes.

Proveïment de 6.165 metres cúbics de grava amb destinació a l'arranjament del tros segon de la carretera d'Aiguamúrcia a Sant Jaume dels Domenys, 29 gener de 1916, tipus 27.657'21 ptes.

Proveïment de 4.036 metres cúbics de pedra amb destinació a la conservació del ferm de la carretera d'Arbós a la del Vendrell a Sant Jaume dels Domenys, 29 gener de 1916, tipus 81.528'60 pesettes.

Arranjament del tros segon de la carretera d'Amposta a Vinallop, (segona subhasta), 26 de febrer de 1916, tipus 14.148'5 ptes.

Camí veinal de Sant Cerni a la carretera d'Artesa a Tremp, 21 de març de 1916, tipus 49.29'98 ptes.

Proveïment de grava amb destinació a la carretera a la de Castelló a Tarragona a Salou, km. del 1 al 4, 27 de març de 1916, tipus 10.710'18 ptes.

Proveïment de grava amb destinació a la conservació del ferm de la carretera de Reus a Almotzer, per Castellsvent, kms. del 1 al 13, 27 de març de 1916, tipus 7.090'43 ptes.

Camí veinal de Canet d'Adri a la carretera de Girona a les Planes, 22 d'abril de 1916, tipus 34.155'29 ptes.

Acabament de la carretera de Banyoles a entroncar amb la de l'Estat de Besalú a Roses, 1 de maig de 1916, tipus 102.428'60 ptes.

Segona subhasta de la carretera de Solsona a Sant Llorenç dels Morunys (tros primer), 6 de maig de 1916, tipus 116.130'42 ptes.

Camí veinal de Torregrossa a l'esta-

GRAN FÀBRICA

d' Aiguardents,
Licors,
Aixarops,
Vermouth,
i vins selectes
de

JAUME REGÁS

Pont Major de Girona

Grans premis en les Exposicions univ-
ersals de París (1878) i de Barcelona (1888)

SOMBRERERIAde **RAIMONDA CREUHET**

Rambla Llibertat-22 - (Sota les voltes)

Gran assortit de sombreros i
gorres de totes classes.

Trajos per a nens**F. SOLÀ****Optic i Joier**

Rambla de la Llibertat, - 26

GIRONA

Busquets i Llapart

BANQUERS

Ciutadans 5 i Ferreries Velles 6. — GIRONA

Telefons: Urbà, 88 - Interurbà, 53.

Comprém i veném, a l'acte,
tota classe de valors nacionals i
extrangers.

Realitzém, amb gran ventatja,
totes les operacions de

**BANCA, BORSA, CANVI,
VALORS i CUPONS**

Dalman Carles,
Plà i Cia.

Editors. -- GIRONA

Fabrica de Galetes i Biscuits

DE

SALVADOR PLAJA

Premis en les Exposicions In-
ternacionals del Tibidabo i de
Barcelona

Teléfon 204 - Figuerola 33.-GIRONA

PERE M. CARRÉHabilitat de Classes passives,
de Presons i de Sanitat**CENTRE ADMINISTRATIU**

Representació d' Ajuntaments,
fabricants i particulars.

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

Representant en Barcelona i Madrid

Carrer de la Força, 8, 1er.-Girona

Telefon interurbà núm. 40

**ESMERAT SERVEI D' AUTOS
I COTXES DE LLOGUER**

DE

J. PLÉ, BOSCH Y Cia.

Ciutadans, 10 i Ronda Figuerola
Teléfon 221 Teléfon 236

Especialitat en carruatges per
a empreses particulars i oficials,
casaments, bateigs i enterra-
ments, etc., etc.

Economia en els preus**MANUEL PUJADAS**

ANTIGUA (BONET)

TEMPORADA D' ISTIU

GRANS NOVITATS

en tots els articles en
que s' dedica la casa

Immens surtit en Camises

Especialitat en els encarrecs

SABÓNS*Barangé*

BARCELONA,
GRANOLLERS, GIRONA

SASTRERIA**Alfred Ferrer**

Trajos per a Sra. i Sr. a preus limitadissims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d' honor en el Concurs de París 1914

Plaça de la Constitució, 4, i Bell-lloch, 2, 1.º

GIRONA

Planxat Modern

Planxat mecànic de colls i punys amb
rentat per un procediment que duplica la
seva duració.

REPRESENTANTS:

J. Oriol Carbó. Plateria, 30.
La Canestilla de Oro. Rambla Llibertat
Lluïsa Sureda. Progrés
Flora Padró. Rambla Verdaguier.
Enriqueta Pla. Lorenzana

Tallers: Pujada S. Domingo, 1.

SASTRERIA SMARTde **J. Fernandez**

Ciutadans - 18

Tall inmillorable.

Les mes altes novitats
en tota temporada

Perruqueria de

R. CARBÓ

Ciutadans, 16 (Hotel Italians)

Especialitat en el tall del cabell i barba

Servei esmerat

i antisèptic.

Abonaments
especials

Estanislau Aragó

Procurador dels Tribunals

Ciutadans -- 5. -- GIRONA

De 9 a 12 i de 6 a 9

Josep M.ª Riera i Pau

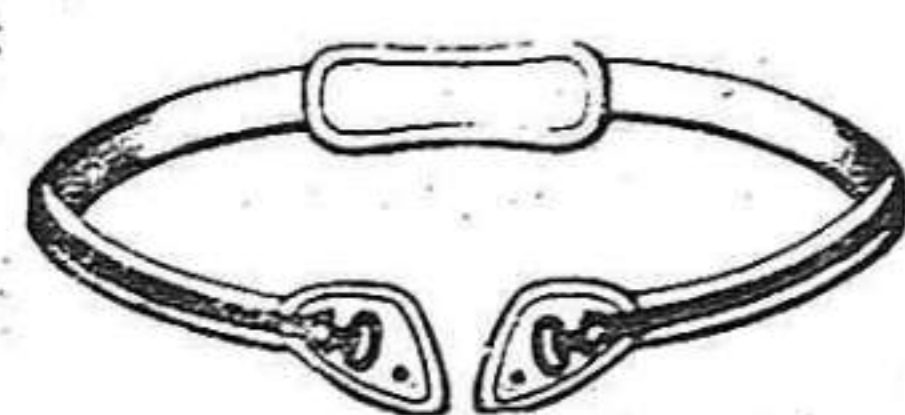
Metge Especialitzat en Malalties de

GOLA, NAS i ORELLES

Consulta de 9 a 12

NOU DEL TEATRE - 1 - 1er.

(cantonada a la plaça del Vi)

LA CREU ROJA

FARMACIA
ORTOPEDIA
PERFUMERIA

F. de A. Roca

Gabinet Ortopèdic per a la colo-
cació de tota mena d' aparells per a
corregir les deformitats del cos humà.

Especialitat i grans existències en

Braguers i Faixes ventrals

SERVEI PERMANENT

Plaça del Oli. - Girona

EL GIRONÉS

PERIÓDIC SETMANAL

Política, Literatura, Art, Ciència, Informació Local i Comarcal

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Girona trimestre	1'50 ptes.
A fòra	2'00 "
Numero solt	0'10 "